

Ciutadania i espais públics

El regidor d'ERC de Roses Joan Plana lamenta, en l'article, la bretolada contra el refugi antiaeri del 37

L'autor de l'article d'opinió, Joan Plana Sagué.

Ara fa uns dies, uns brètols van decidir que la millor manera que tenien de passar un fred vespre d'hivern era trobar com carregar-se el gruixut vidre que forma part de l'entrada del refugi antiaeri de 1937. Una entrada que, més enllà de la seva funció lògica de permetre l'accés a l'antiga instal·lació, està dissenyada i adaptada, juntament amb el seu entorn, per fer funcions divulgatives i donar testimoni d'una part de la història de Roses.

El vidre serà reparat, i aquesta desafortunada acció quedarà en una simple anècdota a la qual, per si sola, no cal donar més transcendència de la que té. Però, malgrat això, sí que, com la poma de Newton, aquest petit exemple banal ens pot ajudar a extrapolar-ne reflexions més generals.

L'espai públic de les nostres viles, especialment aquell que està dotat d'un valor simbòlic, és l'encarnació mateixa de com ens relacionem, com convivim i com ens valorem. Analitzant els espais públics d'una societat podem saber moltes coses de com aquesta s'articula, i veient la forma com els individus interactuen amb aquest espai públic podem saber també quina concepció té aquesta societat, o part d'ella, de si mateixa.

Segurament, qui explica millor aquest lligam entre espai i societat són els sociòlegs Jordi Borja i Zaida Muxí, quan afirmen que "l'espai públic és a la vegada l'espai principal de l'urbanisme, de la cultura urbana i de la ciutadania. És un espai físic, simbòlic i polític".

Partint d'aquesta associació, podem deduir fàcilment que, almenys en part, la falta de respecte i la manca de percepció de valor de l'espai públic d'alguns no deixa de ser un símptoma d'una societat deslligada, on de mica en mica l'excessiva individualització i la poca sensació d'inclusió han anat minvant els valors «d'allò comú».

En aquest context, es més necessari que mai posar la realitat, els dilemes i les limitacions socials sobre la taula quan debatem sobre com millorar la relació entre els ciutadans i l'entorn que comparteixen.

Demà el refugi seguirà al mateix lloc, segurament amb un vidre nou de trinca. De la mateixa manera que ho faran les places, les rambles, els passejos i els parcs infantis de la vila, així com el manteniment i la bona cura que en tenen els treballadors municipals.

Però ens equivocariem si penséssim que només amb això aquests indrets compliran la seva funció. Els espais públics no són només espais físics, sinó que formen part d'una societat, d'uns ciutadans, d'uns usos, d'unes dinàmiques i d'unes necessitats. Si no ho afrontem tot integralment, estarem deixant la feina a mitges.

Font del document:

http://www.emporda.info/opinio/2017/03/02/ciutadania-espais-publics/347160.html?utm_source=rss